

88130211

TURKISH A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1
TURC A : LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TURCO A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Friday 8 November 2013 (morning)
Vendredi 8 novembre 2013 (matin)
Viernes 8 de noviembre de 2013 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

Verilen pasajlardan **biri** hakkında yönlendirilmiş edebi analiz yazınız. Yanıtınız verilen iki yönlendirici sorunun yanıtını da içermelidir.

1.

Annem babam olacak insanlar bir trafik kazasında öldüler. Pek üzülmedim. Beni anneanneme bırakıp davetli oldukları bir akşam yemeğine gidiyorlardı. Bıraktıkları yerde kaldım. Bazen ne uzun yemekmiş diye düşünüyorum, sanki dönecekler de üç sene süren yemeği anlatacaklar, yiye yiye yüz elli kilo olmuş olacaklar Allah bilir. Kendini kandırmaca, en sevdiğim oyun.

5 Yoksa bizim arabanın hurdasını da gördüm, girdiği kamyonun altında akordeona dönmüş. Hurdacıdan iki bin lira aldık. Anneannem “O para harcanmaz,” dedi. Ramazanda fitre verdiği, kendisinden on yaş genç ihtiyar bir teyze vardı, yarı sağır, ona verdi.

Aradan çok uzun zaman geçti, çok büyüdüm, onları özledim mi? Daha çok geceleri. Öfkeyle sıvanmış bir özlem. Bazen sinirden mi gözlerim doluyor, sevgiden mi, özlemden mi, yoksa nostalji ihtiyacından mı bilemiyorum, herhalde alışkanlıktandır deyip uyuyorum. Beni bu çıkmazdan Yasemin kurtarabildi, o da düşünmek için biraz süre istedi. Yedi sene önce. Bazen amma uzun düşündü diye düşünüyorum, daha çok gün batımlarında. Sadece gittikleri şehrin ismini biliyorum oysa. Dediğim gibi, kendini kandırmadan yaşamamanın ne anlamı var. Çıplak gerçekler kimi tatmin edebilir ki? Bir derviş ya da manyakoğlumanyağın teki değilseniz

15 olayları küçültmeden ya da büyütmeden, oldukları gibi kabul ederek yaşayamazsınız.

Anneannemin en önemli özelliği ölmemesi. Geçirdiği hastalıkların haddi hesabı yok, her türlü badireyi atlattığından olsa gerek hayatta kalma sanatını çok iyi biliyor. Dolabın yanında otuz tane ilacı var, hangisini neden aldığını tam olarak bilmiyorum. Sadece aylarından içmemesine dikkat ediyorum. Bir gün bütün bu ilaçların plasebo etkisinden başka bir esbabı

20 mucibesi yoktur diye düşündüm, onların yerine değişik renklerde bonibonlar verdim. Öyle değilmiş. Sahiden hastalandı, beni rahmetli dedem Rüstem bey zannetti. Bir duvardaki fotoğrafa baktım bir de kendime. İçten içe korktuğum, fazla bakmamaya çalıştığım bir fotoğraftı o, dedem de olsa, yirmi beş sene önce ölmüş birinin siyah beyaz fotoğrafı sonuçta. Anneannem beni o fotoğraftaki

25 adamla karıştırıyorsa harbiden hastalanmış demektir. Elini tuttum, buz gibiydi, evdeki bütün battaniyeleri attım üstüne, yeni döşettiğim kaloriferleri sonuna kadar açtım, ayaklarını ısıttığı elektrik sobasını da tuttum yüzüne, böylece ısınıp hayata döndü. Sonra bir daha denemedim bunu. Çünkü anneannem beni bu hayatta anlayan tek kişi, başımı yaslayabileceğim en yumuşak yastıktan daha yumuşak bir insan ve tek bir siyah saçı yok.

Bütün ev ödevlerimi beraber yapıyoruz. Bana ödev verildiğinde anneannem kendine verilmiş

30 gibi sorumluluk duyuyor. Geçen sene matematikten çaktık. Fonksiyonlar zor geldi, çıkamadık işin içinden. Veli toplantısına beraber gittik. Çünkü her yere beraber gideriz. Anneannem matematik hocası olan yeni mezun kızcağızı bir köşeye sıkıştırdı, “Matematik hocası sen misin?” diye sordu.

“Evet, teyzeciğim.”

“Sen ne biçim öğretmensin ...! Bu kadar zor ödev verilir mi manyakoğlumanyak ...”

- 35 İhtiyarlığın güzel yanı şu, ağzına geleni söyleyebiliyorsun, insanlar sadece gülüyor. Çocukluk zor bu açıdan, bir küfredeyim diyorsun, herkes kaşlarını çatıyor. Anneannem bir toplum düşmanı esasında. Ben, anneannemle toplum arasındaki tampon bölgeyim. Çarşıda, pazarda, her yerde. Bana ne kadar yumuşaksa başkalarına o derece sert. Bu durum da hoşuma gitmiyor değil. Yufka yürekli bir insan olsa beni de o yüzden seviyor herhalde derdim,
- 40 başka insanlardan bir farkım olmazdı o zaman. Anneannemin sevgisini tek insan üstünde toplayabilme gücü var. Sevgiyi yüzeysel olarak dağıtacağına bir noktada yoğunlaşabiliyor. Sevebilme kapasitesi aynı kapasite, sadece sevilen insan için daha yoğun, daha etkili. Buna da saygı duymak lazım.

Emrah Serbes, “Anneannemin Son Ölümü”, *Erken Kaybedenler* (2009)

- (a) Bu alıntının başlığı olan “Anneannemin Son Ölümü” metin içinde nasıl örneklenmiş?
- (b) Dil, betimleme ve/veya diyalog okuyucuda belirli duyguları uyandırmak için yazar tarafından nasıl kullanılmış?

2.

Hüzün Adlı Kızçocuğuna

Yavrucuğum annen seni
Yerleştirdiğinde içine
Bakla tarlasında ipekten bir sarı ottu

– Bir ağacın üzerinde izlerdim onu
5 Üzerinde kundak bezi mi
İlkokul önlüğü mü belirsiz giysisi
Altında çiçek sapsarı bir çift eğri bacak
Beyaz yakasının ortasında uysal başı papatya –

Bir avuç su damlasıydı
10 Güneş ve rüzgarla
Altın oldu

Annen özgürlüksüz bir dünyada yaşadı yavrucuğum
Saçları kesildi
Anahtarı yalnız kendisinde olan bir evi hiç olmadı
15 Belki bundan, sessizlik ve geceden korktu

Bir çocuğu oldu kendinden uzak
Kardeşin erkekti ama tıpkı annesi
Bakışları ezik ve yumuşak
Sesi kedi sızlamaları
20 Düşlerinde annesini dövülürken görürdü

Annen aşık bir kadındı yavrucuğum
Seni hep özledi
Yüzünde Nataşa'nın, Mado'nun, Valya'nın çizgileri
Aşık kadınlara özgü hüzün
25 Ve güldüğünde bir ay oluveren ağzı
Yine de çiğneyemedi dünyayı
Kimi zaman yaşamayı denese de
Bir düşünce olarak sevdi sevgiyi

Ben annenim karşısında hep yalnızdım Hüzün'cüğüm
30 Anneni sevdiğim için acı çektim
Verimli bir cam işçisinin üflediği
Kanla boyanan çeşmibülbül gibi
Sonsuz renkliliğinde sevgimizin
Kanımın kızılığın parlardı
35 Gün geldi, yalnızlığın onuru
İnsanlığın onursuzluğu oldu.

Turgay Fişekçi, *Yitik Bahar* (1989)

- (a) Őiirde verilen mesaj ve okur üzerindeki etkisi nedir?
- (b) Betimlemeler, kafiye gibi dil ve yapı özelliklerinin Őiirin konusuna olan katkısını tartışın.
-